

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 6. oktober 2009
Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2009-904-0156
Dok.: JMF40756

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

vedrørende

betænkning nr. 1499/2009 om offentligt hasardspil i turneringsform

1. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Forslag til lov om offentligt hasardspil i turneringsform bygger på betænkning nr. 1499/2009 om offentligt hasardspil i turneringsform og det heri indeholdte lovudkast fra Udvalget om Hasardspil. Betænkningen med lovudkast har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Præsidenten for Østre Landsret, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenten for Sø- og Handelsretten, præsidenterne for byretterne, Domstolsstyrelsen, Procesbevillingsnævnet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politidirektørforeningen, Politiforbundet i Danmark, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Datatilsynet, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, Dansk Erhverv, Dansk Casino-forening, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Akademikernes Centralorganisation, Dansk Poker Union, Dansk Poker Forbund, Center for Ludomani, Finansrådet, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden, Dansk Retspolitisk Forening, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Forbrugerrådet, Danske Handicaporganisationer, Det Centrale Handicapråd, Foreningen af Børne- og Kulturchefer og Foreningen af Socialchefer i Danmark.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet har modtaget høringsvar fra:

Præsidenten for Østre Landsret, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenterne for byretterne, Domstolsstyrelsen, Procesbevillingsnævnet, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Datatilsynet, Advokatrådet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, Dansk Casinoforening, Dansk Poker Forbund, Institut for Menneskerettigheder, Dansk Retspolitisk Forening, Det Centrale Handicapråd og Foreningen af Børne- og Kulturchefer.

Justitsministeriet har herudover modtaget bemærkninger til betænkningen fra HORESTA.

2. Høringsvarene

2.1. Generelle bemærkninger

Præsidenten for Østre Landsret, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenterne for byretterne, Domstolsstyrelsen, Procesbevillingsnævnet, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Kommunernes Landsforening, Dansk Casinoforening, Institut for Menneskerettigheder, Dansk Retspolitisk Forening og Det Centrale Handicapråd har ikke haft bemærkninger til betænkningen.

Landsforeningen af Beskikkede Advokater har anført, at landsforeningen på et bestyrelsesmøde har besluttet, at høringen ikke skulle besvares.

Datatilsynet har anført, at tilsynet ikke har bemærkninger til lovudkastet, idet tilsynet forudsætter, at persondatalovens regler, herunder særligt lovens kapitel 8-9, iagttages.

Justitsministeriet er naturligvis enig med Datatilsynet i, at persondatalovens regler også skal iagttages i forbindelse med afvikling af offentlige hasardspilturneringer efter de foreslåede regler.

Foreningen af Børne- og Kulturchefer har anført, at foreningen er enig i den række af hensyn, som er beskrevet i Udvalget om Hasardspils betænkning, og som med stor vægt taler mod at give yderligere muligheder for at spille poker om penge. Foreningen har endvidere anført, at foreningen er enig i, at det er afgørende, at lovliggørelse af offentligt poker-

spil om penge sker ved opstilling af meget snævre rammer og betingelser for spillet svarende til, hvad Udvalget om Hasardspil har foreslået.

2.2. Spørgsmålet om, hvorledes reguleringen bør gennemføres

Advokatrådet har anført, at rådet umiddelbart finder, at der kan være grund til nærmere at overveje – som foreslået af mindretallet (Vagn Greve) – om der bør iværksættes en gennemgående revision af reglerne om spil, hvor reglerne overflyttes til særlovgivningen, ligesom rådet er enig i, at der om muligt bør skabes klarhed over begrebet hasardspil. Advokatrådet finder det i så fald naturligt nærmere at overveje, hvorvidt det er nødvendigt og effektivt at søge at bekæmpe uønsket hasardspil ved at straffe deltagerne og dermed ofrene for hasardspil.

Som det fremgår af pkt. 4.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, kan Justitsministeriet af de grunde, som flertallet i Udvalget om Hasardspil har anført, tilslutte sig flertallets forslag om, at en lovliggørelse af offentligt pokerspil om penge sker ved en særlig lov.

Udvalgets flertal har som begrundelse for forslaget bl.a. anført, at et forslag om lovliggørelse af offentligt hasardspil i turneringsform ikke bør gennemføres ved regler i straffeloven, idet sådanne regler vil være for omfattende og komplicerede til, at de bør indsættes i straffeloven. Flertallet har endvidere anført, at en ændring af straffelovens regler om hasardspil vil kunne have generel betydning for den samlede spillelovgivning. Der henvises til pkt. 4.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Som det endvidere fremgår af pkt. 4.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, har Justitsministeriet noteret sig udvalgets synspunkter om behovet for at overveje en mere generel justering af straffelovens regler om hasardspil.

2.3. Den offentlige hasardspilsturnerings form

Dansk Poker Forbund har oplyst, at forbundet er blevet lagt sammen med Dansk Poker Sport, og at forbundet fremover vil fungere mere som et traditionelt idrætsforbund med fokus på den sportslige udvikling inden for poker. I den forbindelse har forbundet anført, at det er nødvendigt for forbundet at afvikle turneringer med væsentligt større deltagerantal og præmiepuljer end, der er lagt op til i betænkningen. Forbundet har anført,

at man ellers vil være tvunget til at henlægge større turneringer til kasinoer i udlandet.

Som det fremgår af pkt. 5.2.2 af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, finder ministeriet, at der i visse tilfælde bør være mulighed for at holde offentlige hasardspilturneringer, hvor turneringspuljen ikke er begrænset til 15.000 kr. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det – ud fra hensynet til at imødegå spilleafhængighed – være forsvarligt, at der holdes offentlige hasardspilturneringer, hvor der spilles om en turneringspulje på mere end 15.000 kr., når dette kun kan ske i begrænset omfang efter tilladelse fra tilsynsmyndigheden.

Justitsministeriet har på denne baggrund foreslået en bestemmelse i lovforslagets § 18, stk. 3, som gør det muligt for tilsynsmyndigheden i helt særlige tilfælde at meddele tilladelse til, at turneringspuljen overstiger 15.000 kr. Som det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 18, stk. 3, vil et sådant helt særligt tilfælde bl.a. kunne være afholdelsen af et danmarksmesterskab, nordisk mesterskab eller lignende.

Det bemærkes i den forbindelse, at der efter kasinoloven vil kunne gives tilladelse til at holde offentlige pokerturneringer på kasinoer her i landet, hvor deltagernes indskud og præmiesummerne vil kunne være betydeligt større end efter den foreslåede ordning.

2.4. Tilsyn og kontrol

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet har anført, at det måske bør fremgå af lovudkastets § 15, stk. 2, om adressen skal verificeres, eller om det er tilstrækkeligt, f.eks. på baggrund af et legitimationsdokument med CPR-nummer, at dette er muligt. Statsadvokaten har endvidere anført, at det måske bør fremgå af bestemmelsen, om sanktionen for ikke at fremvise legitimation som krævet efter lovudkastets § 15, stk. 3, skal være afvisning.

Justitsministeriet har i bemærkningerne til lovforslagets § 15, stk. 2, præciseret, at legitimationsdokumenter med billede, navn og fødselsdag bør foretrækkes. Hvis den pågældende ikke har fået udstedt et legitimationsdokument med billede, må bevillingshaveren eller tilsynsmyndigheden på anden måde kontrollere den pågældendes identitet. Dette kan ske ved andre former for legitimationsdokumenter som f.eks. et sygesikringsbevis.

Justitsministeriet finder, at det i øvrigt må overlades til henholdsvis den ansvarlige bevillingshaver og tilsynsmyndigheden at skønne, hvorledes oplysninger om de deltagende spilleres identitet bedst dokumenteres. En nøjere lovregulering heraf vil efter Justitsministeriets opfattelse kunne medføre uforholdsmæssige administrative byrder for den ansvarlige bevillingshaver.

Som det fremgår af pkt. 5.4.1.1 og 5.4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er det efter forslaget overladt til den ansvarlige bevillingshaver at afgøre, om enkeltpersoner skal nægtes adgang til at deltage i eller bortvises fra et arrangement med offentligt hasardspil i turneringsform. Dette vil f.eks. kunne være aktuelt i tilfælde, hvor bevillingshaveren har grund til at formode, at en person snyder under spillet eller opfører sig i strid med almindelige ordensregler.

Dette vil efter Justitsministeriets opfattelse være tilfældet, hvis en tilstedeværende ved en offentlig hasardspilturnering i strid med lovforslagets § 15, stk. 3, nægter at forevise legitimation. Bevillingshaveren vil således i et sådant tilfælde være berettiget til at afvise eller bortvise den pågældende fra arrangementet. Herudover vil den, der har nægtet at legitimere sig, kunne straffes efter lovforslagets § 26, stk. 2.

Endvidere vil ansvarlige bevillingshaver være forpligtet til at kontrollere de tilstedeværende spilleres identitet, jf. lovforslagets § 15, stk. 2. Hvis dette ikke er muligt, vil den ansvarlige bevillingshaver være forpligtet til at afvise den pågældende fra arrangementet.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet har anført, at det er uklart, om det efter lovudkastets § 20, stk. 1, kræves, at der sker betaling fra en kundekonto eller blot en bankoverførsel fra en lejlighedskunde, hvor der som i nogle tilfælde ikke vil være krav om, at kunden legitimerer sig over for banken. Statsadvokaten har anført, at bestemmelsen ikke tager højde for, at spilleren eventuelt hverken har et betalingskort eller en netbank, og at kravet vil gøre tilmelding til en offentlig hasardspilturnering afhængig af banktider og besværliggøre tilmelding for udenlandske spillere. Statsadvokaten har videre anført, at det ud fra et rent hvidvaskmæssigt synspunkt måske kunne overvejes ikke at stille særlige krav til betalingsformen ved betaling af de højst 300 kr., men alene at kræve et transaktionsspor for udbetaling af gevinster.

Justitsministeriet har i bemærkningerne til lovforslagets § 20, stk. 1, præciseret, at det ikke vil være tilstrækkeligt at foretage en indbetaling til en konto i et pengeinstitut eller kreditinstitut, men at der skal være tale om en egentlig kontooverførsel. Den foreslåede § 20 har til formål at sikre, at alle betalinger i forbindelse med en offentlig hasardspilturnering registreres i et pengeinstitut eller kreditinstitut og dermed bliver kontrollerbare for tilsynsmyndigheden. Kravet om kontrollerbare betalinger vil gøre det muligt at kontrollere, at betalinger til turneringspuljen faktisk sker fra de deltagende spillere, der er registeret i forbindelse med den offentlige hasardspilturnering. Ministeriet finder, at der i modsat fald vil kunne være risiko for, at den samme person vil kunne indbetale flere eller alle deltagende spilleres betaling for deltagelse.

2.5. Bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform

Direktoratet for Kriminalforsorgen har bedt om, at lovforslaget udformes således, at det vil være muligt for Kriminalforsorgen af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn efterfølgende at give afslag på, at der arrangeres offentligt hasardspil i turneringsform i Kriminalforsorgens institutioner, hvis forslaget indebærer, at tilsynsmyndigheden vil kunne give en indsat en autorisation til at arrangere turneringer i en af Kriminalforsorgens institutioner.

Justitsministeriet har i pkt. 5.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget præciseret, at ministeriet forudsætter, at forslaget ikke berører en ejers beføjelser til at forbyde nærmere angivne aktiviteter, herunder hasardspil, på sin ejendom eller offentlige institutioners adgang til at forbyde sådanne aktiviteter på institutionens område. En institution – f.eks. en skole eller et fængsel – vil således i medfør af de almindelige regler, der gælder for institutionen, konkret eller generelt kunne forbyde, at en offentlig hasardspilturnering finder sted på institutionen, uanset at der tidligere måtte være meddelt bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på det pågældende sted.

HORESTA har anført, at man som udgangspunkt er positivt indstillet over for adgangen til at holde offentligt tilgængelige pokerturneringer. HORESTA har dog anført, at lovudkastet betyder, at hotel- og restaurationsbranchens muligheder for at lægge lokaler til sådanne turneringer i realiteten vil være stærkt begrænsede. HORESTA har i den forbindelse peget på lovudkastets § 7, nr. 5, hvorefter bevilling til at afvikle hasardspil i turneringsform ikke kan gives til personer, der har en alkoholbevil-

ling, der gælder for det sted, som bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform skal gælde for.

HORESTA har anført, at det bør præciseres, hvorvidt en restauratør eller hotelejer må servere alkohol under en offentlig hasardspilsturnering. HORESTA har tillige anført, at det bør præciseres, i hvilket omfang der kan afvikles offentlige hasardspilsturneringer på restaurationer og hoteller med samtidig udskænkning af spiritus.

Endvidere har HORESTA anført, at det forekommer inkonsekvent og konkurrenceforvridende i forhold til hotel- og restaurationsbranchen, at der ikke er noget til hinder for, at en bevillingshaver, der afvikler en offentlig hasardspilsturnering, opnår lejlighedsbevilling til at servere alkohol efter restaurationslovens § 22. HORESTA har i den forbindelse peget på, at gevinstgivende spilleautomater efter § 5 i lov om gevinstgivende spilleautomater bl.a. må opstilles i restauranter med alkoholbevilling.

Som det fremgår af pkt. 5.3.1.2 i de almindelige bemærkninger, har Udvalget om Hasardspil foreslået, at det som betingelse for at opnå bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform kræves, at den pågældende ikke har en alkoholbevilling, der gælder for det sted, hvor den offentlige hasardspilsturnering efter bevillingen skal afholdes. Udvalget har fundet, at den, der forestår afviklingen af offentlige hasardspilsturneringer, ikke bør kunne opnå en erhvervsmæssig fortjeneste på at sælge øl og spiritus (stærke drikke) til de deltagende spillere og øvrige tilstedeværende ved den offentlige hasardspilsturnering. Baggrunden for udvalgets forslag er, at det i overensstemmelse med de grundlæggende hensyn bag den danske spillelovgivning ikke bør være muligt at tjene penge på at afvikle offentlige hasardspilsturneringer.

Forslaget er ikke til hinder for, at der gives bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på en restauration eller et hotel, hvortil der er knyttet en alkoholbevilling. Indehaveren af alkoholbevillingen – eller hvis der er tale om et selskab eller en forening selskabets eller foreningens bestyrelsesmedlemmer eller ansatte – må blot ikke have bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på det samme sted, som alkoholbevillingen gælder for.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 7, er der med udtrykket alkoholbevilling i lovforslaget ikke tænkt på de såkaldte lejlighedsbevillinger meddelt efter restaurationslovens § 22. Baggrunden her-

for er, at sådanne lejlighedsbevillinger kun vil kunne opnås i begrænset omfang, og det derfor ikke vil være muligt at opnå en erhvervsmæssig indtjening ved at opnå lejlighedsvis bevillinger til at sælge stærke drikke ved offentlige hasardspilturneringer.

Justitsministeriet finder på denne baggrund ikke, at lovforslaget er konkurrenceforvridende.

2.6. Økonomiske konsekvenser af lovforslaget mv.

Danske Regioner har bl.a. påpeget, at kommunerne med strukturreformen overtog hele den borgerrettede forebyggelse og behandling af stof- og alkoholmisbrug, og at det derfor vil være logisk, hvis behandlingen af ludomani via lovgivningen tydeligt bliver defineret som en kommunal opgave. Danske Regioner har endvidere påpeget, at behandling af ludomani ikke indgår i behandlingspsykiatrien i sygehusregi, og at en eventuel øget udbredelse af ludomani ikke ses som en behandlingsopgave for psykiatrien. Danske Regioner har også påpeget, at der vil kunne ske en stigning i antallet af psykisk syge patienter med ludomani som bidiagnose, idet ludomani kan ende i en depression og muligvis disponere til psykisk sygdom. Herudover har Danske Regioner anført, at man savner en stillingtagen i betænkningen og lovudkastet til, hvorledes en eventuel stigning i antallet af personer med en behandlingskrævende ludomani skal håndteres. På dette grundlag har Danske Regioner taget forbehold for lovudkastets afledte økonomiske konsekvenser inden for misbrugsbehandling og psykiatrisk behandling.

Foreningen af Børne- og Kulturchef har peget på behovet for, at der afsættes flere ressourcer til behandling for spilleafhængighed, da dette i høj grad er ødelæggende for børn og unges opvækstvilkår.

Som det fremgår af pkt. 5.6.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er regeringen opmærksom på spørgsmålet om afsættelse af midler til imødegåelse af de problemer, som spil om penge medfører. Regeringen har igangsat mere generelle overvejelser om den fremtidige regulering af spilleområdet, herunder om en delvis liberalisering af visse dele af spilleområdet. I disse overvejelser vil spørgsmålet om tildeling af midler til forebyggelse og behandling af spilleafhængighed tillige indgå.

3. Lovforslaget

Det fremsatte lovforslag adskiller sig – ud over en række tekniske ændringer – fra det lovudkast, som findes i betænkning nr. 1499/2009, og som har været sendt i høring, på følgende punkter:

I § 5 er indsat et nyt stk. 2, hvorefter der ikke må anvendes spilleteknisk udstyr i forbindelse med en offentlig hasardspilsturnering.

I § 6, stk. 2, er ordene ”sted, på hvilket der må afvikles højst fem turneringer om ugen” ændret til ”sted, på hvilket der højst må afvikles et nærmere fastsat antal turneringer, dog højst fem turneringer om ugen”.

I § 7, nr. 4, er ordene ”ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige” ændret til ”ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. eller derover”.

I § 10, stk. 1, nr. 1, er ordene ”har betydelig forfalden gæld til det offentlige” ændret til ”har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. eller derover”.

I § 18 er indsat et nyt stk. 3, hvorefter tilsynsmyndigheden i helt særlige tilfælde kan meddele tilladelse til, at turneringspuljen overstiger 15.000 kr. Det fremgår endvidere af lovforslagets § 18, stk. 3, at en sådan tilladelse dog højst må meddeles to gange årligt for hver bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform.

I § 19, stk. 3, er indsat en nyt pkt., hvorefter der ikke af turneringspuljen må udredes vederlag eller lignende til den ansvarlige bevillingshaver.

I § 21, stk. 2, er ordene ”Ved kontooverførsel efter § 20, stk. 1, skal det fremgå af regnskabet, hvilken konto der er overført til eller fra. Hvis der er foretaget kontant betaling efter § 20, stk. 2, skal der til regnskabet sikres bilag, som dokumenterer betalingen” ændret til ”Ved kontooverførsel skal det fremgå af regnskabet, hvilken konto der er overført til eller fra. Hvis der er foretaget kontant betaling, skal der til regnskabet sikres bilag, som dokumenterer betalingen”.